

Ἡ ἄλληλ. — Ἄκουσε λοιπὸν νὰ ἰδῇς ἂν εἶνε πράγματα τοῦ ἁέρος. [Αποφυλλίζουσα τὴν μαργαρίταν] Μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — [διστάζουσα] . . . δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . [Ρίπτει μετὰ πείσματος τὸ ὑπόλοιπον] Οὐρ ! . . .

Ἡ μία. — [Γελῶσα] Μὴ θυμῶνῃς· εἶπε, βλέπεις, τὴν ἀλήθειαν . . . Μὴ θυμῶνῃς.

Ἡ ἄλληλ. — [Ὁργίλῃ] Κολοκύθια ! . . . [Μετ' ἀποστροφῆς] Νὰ πιστεύῃ κανεὶς τώρα αὐταῖς ταῖς κουταμάραις . . . ! — Δὲν βαρύνεται . . . Ψέμματα ! . . .

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Παράδοξος λίμνη.

Περίεργον φυσικὸν φαινόμενον παρατηρεῖται μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος παρὰ τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως Sprottan. Εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τοῦ τόπου τούτου ὑπῆρχεν ἡ παράδοσις ὅτι παρὰ τὸ γωρίον Koberbrunn σχηματίζεται ἀνὰ ἑκάστον 35ον ἔτος μεγάλη λίμνη, ἥτις κατὰ μικρὸν ἐξαφανίζεται πάλιν. Ἡ νεωτέρα γενεὰ δὲν ἐπίστευε πλέον τὰς διηγήσεις τῶν παλαιῶν, ἡγαγκάσθη ὅμως τώρα νὰ πεισθῇ διὰ πραγμάτων. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μέρους τούτου, μέχρι τοῦδε κεκαλυμμένου ὑπὸ φυτείας πεύκων, εἶναι κοιλὰς ἔχουσα ἔκτασιν 4000 πλῆθρων. Ἡ κοιλὰς αὕτη, ἥτις ἄλλοτε ἦτο ἐντελὲς ξηρά, ἐκαλύφθη ἤδη κατὰ τὸ ἥμισυ δι' ὕδατος· τὸ πᾶν τοῦ ὕδατος ἐξακολουθεῖ αὐξάνον, τὰ δένδρα θὰ καταστραφῶσιν, ἐκεῖ δὲ ὅπου ἔδοσκον ἔλαφοι καὶ ἄλλα ζῶα ἐξαπλοῦνται μεγάλῃ ἐπιφάνεια ὕδατος. Ἡ λίμνη αὕτη ἐκαλεῖτο ἄλλοτε Taudensee.

Ἡ ἐκδίκησις τῶν χελιδόνων.

Ὁ ἰδιοκτήτης κήπου τινὸς πλησίον τῆς Στουτγάρδης παρετήρησε μετ' ἀπορίας ὅτι ἡ φωλεὰ, ἣν πρὸ μικροῦ εἶχον οἰκοδομήσει αἱ χελιδόνες κάτωθεν τοῦ ἐξώστου τῆς ἐξοχικῆς οἰκίας του, οὐδὲν ἀνοιγμα παρουσίαζεν ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀνελθὼν τῇ βοηθεῖα κλίμακος εἰς τὸ μέρος ὅπου εὕρισκτο ἡ φωλεὰ καὶ ἀνοίξας ταύτην διὰ τοῦ μαχαιριδίου του εὗρεν ἐντὸς αὐτῆς πέντε τεθνεῶτα νεογνά σπουργιτῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ χελιδόνες ἐκδιώχθησαν ὑπὸ τοῦ ζεύγους τῶν σπουργιτῶν, ἐσφάλισαν ταχέως κτίσασαι, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν γονέων, τὴν ὀπὴν τῆς φωλεᾶς ὅπου εὕρισκοντο τὰ νεογνά, ἅτινα οὕτω ὑπέστησαν τὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον, ἐκδικηθειῶν φρικτῶς τῶν χελιδόνων τοὺς ἄρπαγας τῆς φωλεῶν των.

Ἡλεκτρικὴ βροχή.

Περὶ τοῦ ἀξιοσημειώτου φαινομένου τῆς ἡλεκτρικῆς βροχῆς ἀνακοινεῖ τὰ ἐξῆς ἐν τῷ «Κόσμῳ» ὁ ἐν Rio Cuarto (ἐπαρχία Κορδόβα) ἡλεκτρολόγος Μαυρίκιος Δεπρέ. «Ἐν λίαν θερμῇ ἡμέρᾳ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἐκαλύφθη ὁ οὐρανὸς περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ. διὰ πυκνῶν καὶ βαρέων νεφῶν,

ἅτινα ἐκινεῦντο πλησιέστατα τῇ γῇ καὶ λίαν βραδέως, ἕνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης νηνεμίας. Μεταξὺ τῆς 8 καὶ 8 1/2, ὅτε εἶχεν ἤδη ἀρχίσει τὸ σκότος, ἐφάνησαν αἱ πρῶται ἀστραπαὶ μακρόθεν. Μετὰ δύο λεπτά ἐπιπτον αἱ πρῶται σταγόνες τῆς βροχῆς, αἱ τινες μάλιστα ἐπλησίαζον τὸ ἔδαφος ἀπέδιδον ἴσχυρον τριγμὸν. Συγχρόνως ἐδραπέτις σπινθήρας νὰ ἐξέρχονται ἐκ τοίχων, δένδρων καὶ τῆς γῆς ἐν γένει μάλιστα τὴν ἐπλησίαζον αἱ πρῶται σταγόνες. Ἡ βροχὴ ἦτο ἡλεκτρικὴ. Ἀφοῦ ἐκορέσθη ὁ ἀήρ καὶ ἐπῆλθεν ἐξουδετέρωσις μετὰ νεφῶν καὶ ἐδάφους, ἔπαυσε τὸ φαινόμενον.

Μέγιστον μετέωρον.

Λαμπρὸς μετεωρολόγος ἐκτάκτου μεγέθους ἐφάνη πρὸ τινος εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς δυτικῆς Πρωσίας. Τὸ σῶμα τοῦτο δεικνύον μέγεθος σχεδὸν ὡς τὸ τῆς σελήνης, ἐξέδραμεν ἀπὸ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς μεγάλῆς ἄρκτου, ἦτο ἐρατὸν ἐπὶ 3—4 λεπτά καὶ ἔσυρεν ἐπισθὲν τοῦ ἐρυθρὰν οὐρανόν. Ἡ πορεία του ἔβαινεν ἀπὸ τῶν βορειοδυτικῶν πρὸς τὰ ἀνατολικο-μεσημβρινά, ὅτε αἰφνης ἔπεσε καθέτως ἐπὶ τῆς γῆς διαλυθὲν εἰς πυρίνην βροχήν.

(Ρ*)

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στραπεώτης : — Θὰ μοῦ ἦσαι αἰώνια πιστή ;
Μαγείρισσα : — Αἰώνια ; ποῖς μπορεῖ νὰ δώσῃ τέτοιαν ὑπόσχεσιν !

Στραπεώτης : — Τότε δόσε μου ὑπόσχεσιν γιὰ τρεῖς βδομάδες καὶ βλέπουμε.

Ὁ σὺζυγος : — Τὰ πουλιὰ μᾶς ἀφάνισαν τὰ σταφύλια τῆς κρεδατίνης· τί νὰ κάνουμε ;

Ἡ σύζυγος : — Πάρε μου κινουόργιο καπέλλο καὶ νὰ κρεμάσωμε τὸ παλὸ μου γιὰ σκιάχτρο.

— Εἶδες ἐκεῖ ; σ' ἔνα χρόνον οἱ γιαντροὶ μας ἐδῶ ἀπὸ πέντε ἔγιναν δέκα.

— Θέλουν νὰ ζήσουν οἱ ἄνθρωποι.

— Ναί, μὰ κ' ἐμεῖς θέλομε νὰ ζήσωμε.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐπανελθὼν ἐκ διμηνίου ταξειδίου ὁ Ζολᾶ, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῷ Φιγαρῷ ἄρθρον σφοδρότατον, ἐν ᾧ ὑπεραπολογεῖται τῆς Καταστροφῆς. Παραλείπων νᾶπαντήσῃ εἰς ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, περιορίζεται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ κατὰ τὴν μάχην ψευθυβίωσις τοῦ Ναπολέοντος ἔνα ἐνθαρρυνή τους στρατιώτας διὰ φαιδρᾶς ὕψεως, δὲν εἶναι ἐξευτελιστικὸν διὰ τὸν αὐτοκράτορα ἐκεῖνον, ἀπεναντίας μάχιστα ὑψηλὸν καὶ εὐγενές· καὶ ὅτι ὑπαρχουσῶν διαφορῶν καὶ ἀντιθέτων μακρυῶν ἐπὶ τούτου, ὁ καλλιτέχνης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τὴν μᾶλλον σύμφωνον πρὸς τὸ ἔργον του καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν του. Κατόπιν ἀπαντᾷ εἰς τὴν περίφημον ἐκείνην ἐπιστολὴν τοῦ βαυαροῦ λοχαγοῦ Τανέρα, δημαιοσηθεύσαν ἐν τῷ Φιγαρῷ τῆς ὁποίας τὰς

μομφάς ἀποδίδει εἰς ὑποκοιτικούς καὶ πλαγίους σκοπούς τρωθέντος πατριωτικοῦ ἐγωΐσμου.

— Ἡ Πολιτεία τῶν Ἀθηναίων τοῦ Ἀριστοτέλους πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς τὰ γερμανικὰ γυμνάσια ὡς διδακτικὸν ἀνέγνωσμα. Τούτου δ' ἕνεκα ὁ ἐν Λειψία ἐκδότης Teubner ἀγγέλλει τὴν ἐκδυσίν της μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν τοῦ διαστήμου Δανου φιλολόγου Χούδε.

— Ὁ αὐτὸς ἐκδότης ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἀριθμητικῆς τοῦ παλαιοῦ μαθηματικοῦ Διοφάντου μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως, ἑλληνικῶν σχολίων καὶ κριτικῶν σημειώσεων τοῦ γάλλου μαθηματικοῦ Ταννερύ.

— Κατὰ τὸν Messenger τῆς Ρώμης, ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐδωρήσατο τῷ Πάπᾳ χειρόγραφον τοῦ ΙΓ' αἰῶνος, ἀνευρεθὲν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἀββατείας τοῦ Χάνσεν ἐν Κοπεγχάγῃ καὶ περιέχον θεολογικὴν πραγματείαν λίαν ἐνδιαφέρουσαν.

— Ὁ διὰ στήμους Νορβηγὸς ποιητὴς Bjoer-Stjerne-Bjoernson ἐδημοσίωσεν ἐσχάτως ἄρθρον κατὰ τῶν ἐλευθέρων Τεκτόνων, τοὺς ὁποίους περιγράφει μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα. Ἐπειδὴ εἰς τῶν ἀρχηγῶν τῆς μασσωνίας εἶνε καὶ ὁ βασιλεὺς Ὁσκάρ καὶ συγγατά ὑπαινίσσεται αὐτὸν τὸ ἄρθρον τοῦ ποιητοῦ, αἱ συντηρητικαὶ ἐφημερίδες προτείνουσι νὰ καταδιωθῇ ἐπ' ἐγκλήματι ἐσχάτης προδοσίας καὶ νὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις περὶ τῶν δῆθεν «ἐγκλημάτων τῶν Τεκτόνων» τὰ ὁποῖα καταγγέλλει.

Καλλιτεχνικά

Ἀγγέλλεται ἐκ Χάγης ὁ θάνατος τοῦ ζωγράφου Wan Borselen, τοῦ ὁποῖου θαυμάζονται κυρίως τὰ ὁλλανδικὰ τοπία. Ἀποθνήσκει ἐξηκονταεπταετῆς καταλείπει δὲ πλῆθος πινάκων.

Μουσικά

Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Μπουρζοά, διαφόρων ἐξῶγων μουσικῶν καὶ κριτικῶν, Ἀμβροσίου Θωμά, Μασσενέ, Πουζεν κλ. καὶ πολλοῦ πλήθους ἐγένοντο ἐν Givet τὰ ποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ ἀνεγερθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ μουσικοῦ Στεφάνου — Ἑρρίκου Mehul.

Θεατρικά

Τὴν ἐσπέραν τῆς Πέμπτης 1 Ὀκτωβρίου, τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων ἦτο πλήρες μέχρις ἀσφυξίας, διδομένης τῆς εὐεργετικῆς τῆς Κας Παρασκευοπούλου. Πληθὺς ἀνθοδεσμιῶν προσφέρθησαν εἰς τὴν καλλιτέχνιδαν, ἥτις ἤρκετο θρίαμβον ὡς Ἀδριανὴ Λεκουβρέρ, μετὰ τὴν παρῶσασιν δὲ ὠδηγήθη διὰ βεγαλικῶν καὶ ἀμαζῶν εἰς τὴν κατοικίαν της.

Ἐπιδημιολογικά

ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως πρόκειται νῦν νὰ ἰδρυθῇ Ἀστεροσκοπεῖον ἐπὶ τοῦ Κιλιμαντζάρου, τοῦ μεγάλου χιονοσκεποῦ ὄρους τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἐπωνομάσθη Ἀφρικανικὴ Ἑλβετία.

Παντοῖα

Νέος Ἀγγλος μυθιστοριογράφος ὀνόματι Morley Roberts, ἀνέκων εἰς τὴν πραγματικὴν σχολὴν καὶ θέλων νὰ περιγράφῃ εὐσυνειδήτως τὰ ἔθνη καὶ τὸν βίον τῶν παρὰ τὰς παραλίαις ἐργατῶν, ἐγένετο ἀχθοφόρος, ἐκφορτωτής. Τὸν βλέπει δὲ τις καθεκρίστην ἐν Λονδίνῳ μὲ λερωμένα καὶ ἐσχισμένα φορέματα, μεταφέροντα ὀγκωδέστατα βάρη ἀπὸ τῶν πλοίων εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Ταμέσεως. Πολλοὶ ἐπαρὼν κόπος, ἀλλὰ καὶ πολλὴ ἡ μέλλουσα ἐκ τοῦ βιβλίου του ὠφέλεια.

— Ἡ Pall Mall Gazette τοῦ Λονδίνου ἠλλαξεν ἐσχάτως ἰδιοκτήτην. Ἰδρυθεῖσα ἡ ἐφημε-

ρίς αὕτη ὑπὸ τοῦ διαστήμου συγγραφέως John Morley, περιήλθε διαδοχικῶς εἰς χεῖρας τοῦ Stead, τοῦ Thompson καὶ τοῦ τελευταίου Dove Keighly.

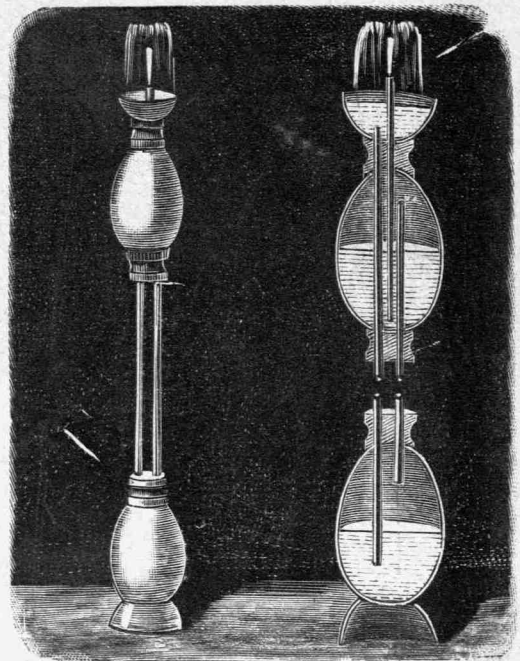
— Ἐν Ἀννοθέρω ἀπέθανεν ἑκατοντούτης ὁ ἐσχάτος τῶν ἐπιζώντων μαχητῶν τοῦ Βατερλώ, ὁ ἀξιωματικὸς Karl Müller.

ΠΑΙΝΙΑ

Πίδαξ δι' αἰθουδαν.

Ἀπὸ σωλῆνας ἀχύρου — ἀπὸ ἐκείνους, μὲ τοὺς ὁποῖους ῥοφῶμεν τὴν γρανίταν — καὶ ἀπὸ κελύφη ὧν εἰμυροῦμεν νὰ κατασκευάσωμεν ὠραιοτάτων πίδακα, λειτουργοῦντα ἐπὶ τινας στιγμὰς ἄνευ οὐδενὸς μηχανισμοῦ. Ἡ παρατεθεμένη εἰκὼν εἰμυρεῖ νὰ ἐρμηνεύσῃ ἐξάριστα τὴν κατασκευὴν του, χωρὶς ἡμεῖς νὰ ἐπεκταθῶμεν. Ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειώσωμεν ὅτι διὰ νὰ ἐνδυναμωθῶν τὰ μέρη τῶν κελυφῶν, διὰ τῶν ὁποίων θὰ διέρχωνται οἱ σωλῆνες, πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ τεμάχια φελλοῦ, τὰ ὁποῖα κόπτετε ὅσον εἰμυροῦτε κομφῶς καὶ τὰ ὁποῖα προσκολλάτε δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ.

Ὁ μικρὸς σωλὴν τῶν ἀχύρων, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ ἐκπιθῇ τὸ ὕδωρ, πρέπει νὰ ἔχῃ διάμετρον ὀλίγον τι μεγαλύτεραν τῶν ἄλλων, νὰ κλείεται δὲ ἡ ἐπάνω ὀπή διὰ κηροῦ, εἰς τὸν ὁποῖον κάνετε μίαν ἄλλην μικρὰν — μικρὰν ὀπὴν διὰ καρφίδος θερμῆς.

Ἰδοὺ τώρα πῶς ἐνεργεῖ ἡ συσκευή. Εἰς τὸ ἐπάνω ὦν, τὸ ὁποῖον ἂς ὀνομάσωμεν Α, γίνομεν ὕδωρ διὰ τοῦ στόματος καὶ διὰ τοῦ μικροῦ σωλῆνος, ὁ ὁποῖος περατοῦται ἐντὸς τοῦ ὡσοῦ Α. Κατόπιν γίνομεν ὕδωρ ἐντὸς τῆς μικρᾶς λεκάνης, τὴν ὁποῖαν βλέπετε ἐπάνω. Τὸ ὕδωρ τοῦτο διὰ τοῦ μακροτέρου σωλῆνος θὰ κατέλθῃ εἰς τὸ ὦν Β καὶ θὰ διώξῃ ἐκείθεν τὸν ἀέρα. Ὁ αἶρ αὐτὸς θὰ μεταβῇ κατ' ἀνάγκην διὰ τοῦ δευτέρου σωλῆνος εἰς τὸ ὦν Α, ἐκεῖ δὲ συσσωρευόμενος καὶ πιεζόμενος θὰ ἐξώθῃσῃ τὸ ὕδωρ καὶ θὰ τὸ κίχῃ νάνηκηδῆσῃ διὰ τοῦ μικροῦ σωλῆνος. Τὸ ὕδωρ ἀνέρχεται τόσῳ ὑψηλότερον, ὅσῳ μεγαλότερα εἶνε ἡ μεταξὺ τῶν δύο ὧν ἀπόστασις.